

Títol : L'àvia i el net

Autor : Higini López García

L'àvia Júlia recolzada en el seu sofà espera l'hora del berenar. Du una bata blava de cotó d'un tacte molt agradable. De fons se sent la ràdio. La seva imaginació està molt viva als seus noranta anys, malgrat de la seva ceguesa i la poca mobilitat de les extremitats.

El seu net adolescent Marc li acompanya les tardes dels dimecres. Li prepara el berenar escalfant un got de llet al microones amb dues magdalenes que compra al forn del costat de casa. Li explica que el curs vinent anirà a la universitat. Pensa a fer Teràpia Ocupacional perquè li agrada ajudar a les persones. L'Andreu, el seu veí, que ha estudiat a una escola universitària de molt renom a Terrassa, li n'ha parlat molt bé.

- Doncs amb mi ja fas pràctiques cada setmana una bona estona, diu ella.
- I encantat de fer-ho, iaia Júlia. La necessitat d'atendre a la gent que, com tu, no es pot valdre per si mateixa és molt important per a mi.
- Això que dius et fa encara millor persona Marc, diu amb emoció la Júlia.
- D'ençà que et vas quedar cega he après el valor de la cura de la gent gran i de les persones que necessiten ajuda.
- Gràcies "carinyu". Quan ens fem grans tothom necessita ajuda i la gent jove com tu és un exemple que encara hi ha esperança.

Ha passat la tarda. En Marc s'acomiada i l'àvia li fa una forta abraçada amb un petó a la galta. - Dimecres vinent et portaré una sorpresa!- diu en Marc tancant la porta.

L'àvia, pensativa, ja compta les hores que resten.